جلوههای زیبایی در باغایرانی

محمدنقیزاده،عضو هیسئت علمیدانشکده هنر و معماری واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی تهران dr_mnaghizadeh@yahoo.com

چکیده: باغ یکی از آثار انسانی است که به عنوان عامل هویّتی و نمایش عینی باورهای جامعه ایفای نقش می کند. غرض از باغسازی هر چه که باشد یکی از پیامدهای محتوم آن زیباآفرینی است؛ با عنایت به ار تباط تنگاتنگ باغ ایرانی و زیبایی، شناسایی اصول حاکم بر زیبایی باغ ایرانی و مبانی آن مراتب زیبایی این باغها هدف اصلی پژوهش حاضر است. با عنایت به این که برای موضوع مقاله (باغ) صفت ایرانی ذکر شده، روش اصلی، تفسیر و تحلیل متون و همچنین تحلیل آثار موجود خواهد بود.

واژگان کلیدی: باغ ایرانی، زیبایی طبیعت، عناصر طبیعی، ایران، اسلام.

مقدّمه

ی برای انسان سه ساحت وجودی: "جسم"، "نفس" و "روح" مطرح است کـه موضوعات مرتبط و مابهازای هر ساحت را بـه ترتیب موضوعـات "کمی" (یـا فیزیولوژیکی)،"کیفی" و "معنوی" (یا روحانی) مینامیم. به تناسب ساحتهای حیات انسان، برای زیبایی نیز می توان متناظر با هر ساحت، مابهازایی را بازشناخت. سید محمد حسین طباطبایی (۱۳۷۴) طبقات اصلی زیبایی را چنین برمیشمارد:

• زیبایی کمّی، که برخی مصادیـق آن، عبارتند از: زیبایی صوری، ظاهری، بصری، محسوس، مادّی و همچنین برخی از طبقات زیباییهای طبیعی و هنری.

زیبایی کیفی با مصادقی چون زیبایی روانی، نمادین، باطنی،
 کیفی و همچنین مراتبی از زیبایی های معقول، طبیعی و هنری.
 نیابی معنوی، شامل زیبایی و حانی الفی باطنی، معقول

• زیبایی معنوی شامل زیبایی روحانی، الهی، باطنی، معقول و زیباییهای در قلمرو هنر و زیبایی طبیعی.

در کنار اینها، "زیبایینمایی" نیز وجود دارد که خود را به نام "زیبایی" به انسان القا می کند، و آن را "زیبایی شیطانی"میخوانیم، که ممکن است برخی وجوه آن در مصادیق زیبایی کمّی مصداق داشته باشد.

علاوه بر سـه مرتبهٔ زیباییهای معنـوی، کیفی و کتی از گذشــتههای دور برخی از حکما زیبایــی را به دو گروه اصلی "زیباییهای هنری" تقسیم می کردند (نقیزاده، ۱۳۸۸) که این دو گروه نیز در همان سه مرتبهٔ مورد نظر قرار گرفتهاند. نکتهٔ دوّم اینکه هریک از جلوهها می تواند با شدّت و ضعف متفاوت جلوههایی از یک، یا چند مرتبهٔ زیبایی را به نمایش بگذارد. نکتهٔ سوّم اینکه تعبیر «باغ ایرانی» در بر دارندهٔ همهٔ انواع باغ، باغهای پیرامون کاخها منحصر نیست.

اجزای طبیعت و معانی نمادین برخی از آنها

طبیعت را از منظرها و به شیوههای مختلفی می توان طبیعت را از منظرها و به شیوههای مختلفی می توان اجرای آن در طیفی از ماده به معنا و از محسوس به معقول است. اولین و محسوس ترین جزو طبیعت، کالبد است که از آن به گروه عناصر طبیعی تعبیر می کنیم. این موضوعات یا به صورت عناصری همچون آب، خاک، گیاه، هوا، نور، جانداران و امثالهم تجلی یافتهاند، یا به صورت مجموعههایی مرتبط و مشکل از تعداد متناسب و هماهنگ و مرتبط از این عناصر

ظاهر میشـوند که به عنــوان "اکوسیســتم" در جهان قابل مشاهدهاند. کالبد طبیعت موضوعی است که در وهلهٔ اول مورد توجّه انسان قرار گرفت.

گروه دوم شامل قوانین حاکم بر طبیعت است که در علوم تجربی مانند فیزیک و شیمی طبقهبندی شدهاند. این قوانین خط سیر هریک از اجزای طبیعت، رابطهٔ آنها با هم و تأثیراتشان بر یکدیگر را تبیین می کنند. این قوانین که از سوی مکاتب فکری امر پذیرفته شدهای هستند. از نظر متألهین، از سوی خداوند تبارک و تعالی بر هستی حاکم و مقرر شدهاند. ایس قوانین از آن جهت اهمیت دارند که غفلت از آنها موجب برهم خوردن تعادل موجود در زمین و محیط زندگی می شود. گروه سوم اصول حاکم بر طبیعت هستند که ممکن است تفاسیر متفاوتی از آنها ارایه شود. اهم این اصول عبارت است از وحدت، تعادل، هماهنگی و زیبایی. این اصول در واقع اصولی کیفی هستند که تعاریف آنها از منظر جهانبینیها و فرهنگها و تمذنهای مختلف، متفاوت است.

امّا گروه چهارم شامل ارزشهای مستفاد از طبیعت است که در تماس با طبیعت و تعمّق و تدبّر در آن برای انسان مکشوف می شدند. برای نمونه ارزشهایی چون تسبیح، تنزیه و ذکر را می توان در ایس گروه قرار داد. این ارزشها که در تماس با طبیعت برای متألهین قابل استنتاج و هستند و آیات الهی نیز مکرراً به آنها اشاره کردهاند (اسراء ۴۴، انبیاء ۱۹: و ۲۰، حدید دا، حشر ۱۰ و ۴۲، صف : ، جمعه ۱۰ و تغابن ۱۰).

جلوههای مختلف زیبایی در باغ ایرانی ۱. معانی نمادین والا و معنوی خلاف آرایی که "باغ ایرانی" را به عنوان "تمثیلی از

بهشت" (بهشت قرآنی، اخروی یا آسمانی) معرّفی می کنند، در اینجا سخن نه از تمثیل که از ایفای نقش برخی از عناصر باغ به عنوان نمادهایی از بهشت یا موضوعات معنوی است! هنرمندان، در خلق آثار هنری، به روشها و طُرُق گوناگون، در زمینههای مختلف و با مقاصد متفاوت، از طبیعت و عناصر طبیعتی و اصول و ارزشهای حاکم بسر آن بهره می گیرند؛ به طوری که، آولاً، همهٔ هنرها به نحوی از عناصر طبیعی به عنوان مادّهٔ اوّلیّهٔ ظهور اثر هنری استفاده می کنند. ثانیا، برخی از آنها جهت ارتباط با انسانها از طریق ادراکات حسی آنان،

طبیعت و عناصر طبیعی را به شیوه ای که خود مناسب و مطلبوب می ابند در معرض حواس انسان قرار می دهند؛ که هنرهای بصری بیشترین استفاده را از این روش می برند. ثالثاً، بهره گیری از طبیعت و عناصر آن، به عنوان نماد و نشانهٔ برخی مضامینِ مورد نظر و یاور هنرمندان در تبیین نظر اتشان نیز در بسیاری از هنرها به ویژه در ادبیات و هنرهای تجسمی و معماری رایج است.

با بهره گیری از عناصر طبیعی، زبانی نمادین (سمبلیک) خلق می شود که به معرفت و حقایق و زیبایی های معنوی اشاره می کند. با عنایت به اینکه در رمزگرایی عرفا تردیدی نیست، در نتیجه، در بهره گیری آنها از طبیعت و عناصر طبیعی به عنوان نمادها و رموز ابهامی وجود ندارد. در مقابل نماد، تمثیل قرار دارد، که از نظر فلسفی و کلامی

شکل تنزّلیافتهٔ یک موضوع عالی و معنوی است؛ از چیزی تمثیل ساختن، یعنی به نحوی آن را متجسد ساختن؛ و تمثیل بهشت ساختن، یعنی بهشت اخروی را در دنیا متجسد کرد. همهٔ عناصر طبیعی به ویژه در میان مسلمانان و ایرانیان معانی والا و معنوی را به ذهن متبادر مینمایند که با عنایت به قرابت آنها با وضع طبیعی عناصر، این ویژگی با خصوصیات همین عناصر در باغهایی که عناصر طبیعی از حالت طبیعی خود دور میشوند کارآمدتر میباشد.

۲. القای ارزشهای اخلاقی

ایرانیان از قدیم الاتام واجد ویژگیهای خاص و والای اخلاقی بوده اند، که این صفات، در تنظیم رابطه با طبیعت و در تنظیم شیوهٔ زیست آنها تأثیری در خور داشته است. عزّت نفس، قناعت، هم زیستی با طبیعت، سخت کوشی، عدم اسراف، احتراز از بطالت و لغو، بریبودن از حرص و آز صفات ایرانیان بوده است؛ که همهٔ این ویژگیها بر آثار و شیوهٔ زیست و ارتباطات انسانی و ارتباطشان با طبیعت تأثیر گذاشته است. از نمونه های این صفات اخلاقی، ابداع قنات بوده است.

امام الموحدينع در پاسخ به سؤالی كه معنای "حیات طیبه" را که در آیهٔ شریفهٔ ۹۷ سورهٔ مبارکهٔ نحل مورد اشاره قرار گرفته ۲۰ می فرمایند: "قناعت" (نهج البلاغه، ۱۳۷۸، ح۲۲ ۲۰۳). به سهولت می توان گفت ایرانیانی که قناعت پیشه کرده و در سخت ترین شرایط طبیعی بیشترین تولید و

کمترین مصرف را شیوهٔ زیست خود کرده بودند، به مرتبه ای از حیات طیّبه رسیده اند.

۳. آرامش بخشی

آرامش بخشى باغ ايراني، به دليل ارتباط انسان با طبيعتي است که ضمن در برداشتن همهٔ امکانات روانی، دخالت انسان در آن حداقـل بوده و به این ترتیب، خالق عالم را نیز سـهل تر از دیگران متذکّر می شده است. ضمن عناصر باغ، واجد معانی نمادینی در فرهنگ ایرانی و جهانبینی توحیدی اسلام هستند، که تذکر آنها، آرامش انتقالی به انسان را فزونی

یکی از اصلی ترین، جلوه ها، عوامل و مکانهای آرامش بخش، جایی است که فشار ساخته های انسان کمتر بر شخص وارد شود، و بیشترین ارتباط امن و اطمینان بخش و بدون ترس با طبیعت برای وی فراهم شود. باغهای ایرانی به دلایل عدیده ای این امکان آرامش بخشی را داشته اند. اوّل، به آن دلیل که عموماً مراتب مختلف امنیّت جسمانی و حسّی و روانی و فرهنگی را برای کسی تأمین می کرهاند که درون باغ قرار داشت (که امنیّت اوّلین شرط برای کسب و حس آرامش است). دلیل بعدی، امکان تماسهای حسّی (بصری، سمعی و لمسي) با طبيعت و عناصر طبيعي در ساده-ترين شكل خود

صلبیّت آثار انسانی و ارتباط انسان با آیات الهی تأمین می

۴. ارتباط با تاریخ

ارتباط و تماس انسان با باغهای ایرانی به عنوان آثار و فضاهای تاریخی، احساس ارتباط با گذشته و پیوند با آینده در انســان اســت. علاوه بر نياز و تمايل انسان به ارتباط با گذشتهٔ خویش و به عبارتی پاسخ به نیاز انسانیِ "ریشهدار بودن" که به کالبد طبیعت و آرای مطروحه در مورد آن اهمّیت میبخشد، در تماس با گذشته و با گذشتهٔ خویش احساس زیبایی خواهد داشت. مرحوم علامه جعفری ارتباط با گذشته را یکی از مصادیق احساس زیبایی دانســته و عقیده دارد "یکی دیگر از آرمانهای معقول ما که اگر در جهان عینی تجسّمی پیدا کند، زیبایی به وجود می آورد، عبار تست از پیوستگی با گذشته و آینده. شاید در زندگی هیچ لحظهای ابهام انگیزتر و تاریکتر از لحظهای نیست که آدمی خود را به کلی گسیخته از گذشته ببیند و ناتوان در پیوســتن به آینده" (جعفری، ۱۳۶۹: ۲۱۱).

۵. سـادگــی

باغ ایرانی متّصف به صفت سادگی است. سادگی، به معنای، سهل الفهم بودن، بي معنايي يا تک معنايي نيست. بلکه

بوده است. ضمن آنکه این فضاها، عموماً امکان تفکّر را نیز فراهم مي نموده اند. براي آرامش، سه قلمرو اصلي وجود دارد : اول آنکه به حوزه روان مربوط می شـود؛ و در واقع، آرامشی روانی و ذهنی و فکری مدّ نظر است. دیگر آرامش جسمانی یا آسایش است که به فیزیولوژی انسان مربوط می شود. شرایط آسایش با درجه حرارت، رطوبت، تابش، سایه، شدّت نور و جريــان هوا تنظيم ميشــود؛ و قلمرو ســوم آرامش روحى يا 'طمأنينه" و "سكينه" است كه از طريق تذكّردهي و تلطيف

تصویـر ۱: پیچیدگی باغهای غربی در تضاد باسادگی و زيبايي طبيعي باغهاي ايراني است، باغ قصر رنسانسی، لهستان. مأخذ: www.online-utility.org

Pic1: Complexity of Western Gardens is in contrast with simplicity and natural beauty of Persian garden. Renaissance Castle garden, Poland. Source: www.online-utility.org

این جزو فرهنگ ایرانی بوده که جز برای افراد فاقد صلاحیّت و اهلیّت لازم، فضا و آثار را پیچیده نمی کردهاند. ۶. جلوه های گیاهان برخلاف باغهای مغرب زمین که علاوه بر فرمهای هندسی پیچیده و لابیرنتی، شـکلدادن و هرس گیاهان گاه آنها را به صورت تندیسهایی نمایان میسازد (تصویر ۱)، در باغهای ایرانی، شیوهٔ کاشت سبب می شده تا باغها، از نظر زیبایی و سادگی؛ و آیهبودن و تذکردهی، با طبیعت بکر تمایزات جدّی نداشته ِ باشند، و زیبایی آنها مترادف با زیبایی طبیعی باشد و نــه صرفا زیبایی هنر. علاوه بر اینها، برخی از گیاهان، از جمله ســرو، زیتون، توت، چنار، گل محمّدی، یاس و مانند اینها در میان ایرانیان معانی والای خاص خود را داشــتهاند؛ که قاعدتا حضورشان مقوّم زیبایی باغ بوده است.

باغ ایرانی نیز با حداقل دخالت باغبانان، عموماً طبیعت را با اندکی تنظیم و تغییراتی که فقط برای زندگی و فعّالیت انسان در آنها به عمل آمده، در مقابل دیدگان ناظرین قرار می دهند، و در واقع، خالق طبیعت و زیباییهای معنوی را از ذهنها و انظار مخفی و مستور نمیدارند.

امکان درک شباهت بی نظیر باغها به یکدیگر است که پس

از آشــنایی با نمونههای محدودی از آنهــا، و با تثبیت صورت

ادراکی مشخّص در ذهن انسان، ادراک سایر باغهای ایرانی به

دلیل دیگر ظهور این سادگی کاربری مخصوص و معدود

این باغها بوده و کسانی که وارد باغ می شده اند مجاز به درک باغ بوده اند؛ و در حقیقت، باغ برای آنان خوانا بوده است. در

واقع، طرّاح و مالک و سازندهٔ باغ، در فضایی که برای استراحت و تفریح و آرامش و احتمالاً تفکّر خویش و نزدیکان خود ایجاد

می کردند، قصد نداشته تا ایجاد ابهام و پیچیدگی کند. چرا که

سهولت ممکن و میسّر میشود.

استفاده از انــواع گیاهــان بومی (و ایرانی) ســبب تقویت هویّت، تداوم تاریخی، رشد و نمایش بومگرایی، خودکفایی و آشــنایی مردمان با معانی و فضاهای فعّالیت بومی می شــود. ضمن استفاده از گیاهان غیربومی مناسب نیز در محدوده های خاص در آمــوزش مردمان و به ویژه کودکان و نوجوانان مؤثّر

۷. کوچەباغھاي ايراني

عموماً کوچهباغهای باریک، باغهای ایرانی را از یکدیگر جـدا مي كرده؛ كه اغلب جويهاي آب نيز از ميانه يا كنارهٔ آنها جاری بودند و دیوارهای چینهای یا پرچینهایی کوتاه حدود باغها را شکل میدادند (تصویر ۲). طی دهههای اخیر، آن دسته از باغهای سنتّی که در داخل محدوده یا مجاور بلافصل شهرها قرار داشتهاند، نابود شده یا در حال نابودی هستند، و کوچەباغھا بە کوچەبرج يا کوچەآپارتمان تبديل شدەاند (تصوير ۳). در نتیجه کوچهباغها میتوانستند به عنوان نسخهای ایرانی از آنچه امروزه با نام سـبزراه وارد ایران شـده و تبلیغ و ترویج می شوند ایفای نقش کنند و همهٔ عملکردهای فضاهای شهری و همهٔ زیباییهای مورد نیاز مردمان را در خویش داشته باشند. کوچهباغها با جویهای جاری در میانهشان (که به مثابه رگهای خونرسان و عامل حیات شهر ایفای نقش می کردند) نمایش وحدت و یکپارچگی شهر نیز بودند.

٨. هندسهٔ خاص باغ ایرانی

بے گمان فرم هندسے باغ ایرانی، یکی از شاخص ترین ویژگیهای آن است. این فرم خاصّ هندسی، اگرچه ریشه در تاریخ کهن ایران دارد، امّا دلایل دیگری را نیز می توان برای شکل گیری آن مطرح کرد. شاید اصلی ترین دلیل، نظام آبیاری رایج در ایران باشد که از طریق شبکهٔ جویها و به

طریق غرقابی انجام می شده است. ضرورت این نظام آبیاری، ایجاد شبکه های شطرنجی است که البته رعایت موضوعات مربوط به شیب زمین نیز ایجاد این سامانه را سهل تر و ممکن می ساخته است.

دلیل دیگری را نیز می توان برای هندســهٔ خاص باغ ایرانی ذکر کرد، و آن روحیه، نظم و سـادگی حاکم بر زندگی ایرانی است که در همهٔ آثار مسلمانان ایرانی حاکم بوده است.

از قديم الايّام، فرهنگ ها و تمدّنهاي مختلف ويژگيهاي

۹. ویژگیهای صورت باغ

صوری خاصّی را به عنوان معیارهای زیبایی رعایت می کردهاند که در اینجا به برخی از آنها در باغهای ایرانی اشاره میشود:

• تسقارن: یکی از اصول اصلی زیباشناسی کلاسیک است. تقارن معنایی نیز به وجود دو عنصر به عنوان قرین و همنشین تقارن معنایی نیز به وجود دو عنصر به عنوان قرین و همنشین یکدیگر دارند. باغها نیز، بدواً با توجّه به هندسه خاص خود و یکدیگر دارند. باغها نیز، بدواً با توجّه به هندسه خاص خود و اند. کرتها، ساختمانها، ورودیها، طرفین مسیرها، جویها، آب نماها، بسیاری از گیاهان انتخابی و کلّیت باغ، عموماً جلوه های متنوعی از تقارن را به نمایش میگذاشته اند. در کنار ههه اینها، تقارن معنایی (یا تقارن تکمیلی) به معنای حضور دو یا چند عنصر در کنار یکدیگر (مثل طبیعت و معماری، خاک و آب، نور و سایه و امثال اینها) نیز در باغهای ایرانیان

واضح تر از تجارب سایر ملل قابل مشاهده است.

• تعادل: عموماً باغهای ایرانی از تک بعدی بودن، اعم از عملکرد، توجّه به یکی از مقولات طبیعت یا معماری، نوع گیاهان، انتخاب و رجحان نور یا سایه بر یکدیگر و امثال اینها مبرا بوده اند، و در هر مقوله ای با مد نظر قراردادن غالب جوانب جلوههایی از تعادل را به نمایش گذاشته اند. بارزترین جلوهٔ تعادل در باغهای ایرانی، ایجاد فضایی متعادل از نظر نور و سایه و سایر جلوه ها (نسبت به اقلیم) برای زندگی و فعالیت بعده است.

• هماهنگی: در باغهای ایرانی به صُور مختلف و در زمینه های گوناگون و در تنظیم عناصر باغ رعایت می شده است؛ از جمله میان گیاهان، میان عناصر طبیعی و معماری، میان عناصر طبیعی و معاری، میان عناصر طبیعی و شرایط سرزمینی، میان باغ (آثار انسانی) و ارزشهای فرهنگی و میان سایر موضوعاتی که در مورد باغ مطرح هستند.

• حد و حریم: محصور بودن، ویژگی منحصر به فرد باغهای ایرانی است. همهٔ آثار و از جمله فضاهای ایرانی با حدود و مرزهای مشخّص و تعریف شده برای همگان در سلسله مراتب فضایی در جایگاه خاص خود قرار داشتهاند. این حدود و مرزها، هسم حقوقی بوده اند و هم کالبدی، این حدود، حصاری بوده کسه نه تنها، اخلاقاً دیگران را از ورود به آنها بازمی داشته و ورودیهای آنها را تعریف می کرده است؛ که بنا به مورد، از ارتباطات بصری و حتّی شنیداری بین دو فضای مجاور نیز جلوگیری می کردند.

• در و دروازه: وجـود"در" یـا "دروازه" حفـظ و رعایـت سلسـله مراتب و حرمـت جایگاههای مختلف بـاغ را حفظ و رعایت می کرد. در بسیاری از عناصر مذهبی است "در"، عامل و وسـیلهٔ ارتباط سـاحتهای وجود مادّی با عالَم متافیزیکی انسـان هستند. به منظور نشـاندادن اهمّیت مفهوم "در" در تفکّر اسلامی، برای نمونه، می توان به حدیث مشهور "أنا مَدینهٔ الْعلْـم و عَلیِّ بابُها"، و همچنین به لقب اثمّهٔ شـیعه به عنوان "بابُالله" اشـاره کرد. این موضوع عاملی جهت ارایه طرحهای یا درهای مسـاجد و زیارتگاههای مسـلمین است، که عمدتا یا درهای میشاجی درونگرای خود تنها به سـردرهای خویش به دلیل ویژگـی درونگرای خود تنها به سـردرهای خویش

زیبایی باغ ایرانی تنها به زیبایی حسّی (بصری) و ساحت فیزیولوژیک خلاصه و محدود نمیشود، بلکه علاوه بر زیباییهای حسّی و کمّی، جلوههای متنوّعی از زیبایی کیفی (مربوط به عالم نفس) و زیبایی معنوی (مر تبط با ساحت روحانی حیات) را که از جمله ویژگیهای خاص و والای اخلاقی ایرانیان است نیز در باغ به نمایش می گذارد.

شناخته میشوند" (نقیزاده، ۱۳۸۷ب).

• تنوع کمال گرایانه: بسیاری از افراد تنوع را از اصول زیبایی دانسته و انسان را موجودی تنوعطلب میدانند. در مقابل این نظر، و با رد تنوعطلبی مطلق انسان اصولاً در جستجوی غایتی مطلوب، معنوی و بهشت جاودانه ایست که هر موضوع مدتی وی را مشغول می کند و به مرور که درمی یابد که آن غایت مورد نظر نیست در پی بدایع دیگر برمی آید. علت اینکه تنوع مطلوب است، این است که هیچ مطلوبی قدرت ندارد مطلوبیت خودش را برای همیشه حفظ کند و جهتش این است که اگر صرد نشد مطالب واقعی و حقیقی باشد، انسان از او سرد نمی شود و اگر سرد نشد طالب تنوع نیست. باغ ایرانی نمادی از بهشتی است که مطلوب و غایت انسان کمال گراست.

۸. زیبایی عناصر معماری

باغهای ایرانی عناصر معماری را درون خویش و پیرامون باغ جای داده اند که ضمن رعایت اصول معماری ایرانی، تمایزاتی نیز با آن دارند. بارزترین تمایز این آثار برونگرایی آنهاست که رو به طبیعت باز می شوند. شاید بهتر باشد به جای استفاده از تعبیر برونگرایی، از تعبیر وحدت درون و بیرون (و به ویژه از جهات مختلف) سخن بگوییم. چرا که فضاهای داخلی بسیاری از عمارات (مثلاً اطاقهای یک خانه) نسبت به حیاط، برونگرا و نسبت به معابر، درون گرا هستند. امّا یک اطاق تنها از یک سسمت به حیاط مربوط است؛ در حالی که فضای یک کوشک از چهار سسمت یا حداقل از دو جهت به بیرون و به فضای باغ مرتبط می شود.

جمعبندي

جسی آنچه در این مختصر تبیین شد، نشان داد به عکس آنچه در بسیاری از موارد رواج دارد، نمی توان و نباید زیبایی را به زیبایی حسّے (بصری) و ساحت فیزیولوژیک خلاصه و محدود کرد. باغهای ایرانی نیز که در طیف وسیعی از باغهای سنّتی (مثمر) تا باغهای پیرامون قصور و حیاط خانهها طبقهبندی میشوند، از این قاعده مستثنی نبوده، و علاوه بر زیباییهای حسّی و كمّـى، جلوههاى متنوّعي از زيبايي كيفي (مربوط به عالم نفس) و زیبایی معنوی (مرتبط با ساحت روحانی حیات) را به نمایش می گذارند. همهٔ این مراتب زیبایی، در عین حالی که همپوشانیهایی با یکدیگر دارند، با تأثیرپذیری از جهانبینیها توحیدی و فرهنگ اصیل ایرانی، نمونههایی خاص و منحصر به فرد را در طول تاریخ پدید آوردهاند. و بالاخره، تأسّفبار اینکه همهٔ این تجارب و زیباییها فقط برای گفتن و شنیدن و حسرت خوردن مورد استفاده و استناد قرار می گیرند، و در طرحها و برنامههای معاصر مورد بهرهبرداری جدّی قرار نمی گیرند؛ و کماکان نمونههای بیگانه الگو و ملاک عمل هستند■

پینوشت

پ**ی بر** ۱۳۰۰ ۱. برای مطالعه در این زمینه، ر.ک: نقیزاده، ۱۳۸۷ الف و نقیزاده، ۱۳۹۲ ۲. مَن عَمِلَ صالِحاً مِن ذَكَر اَو اُنْثَى وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنَحِييَنَّهُ حَيَاةً طَيْبَةً: هر کس

از مرد و زن کار نیکی به شـرط ایمان به خدا آورد ما او را در زندگانی خوش و با سعادت زندهٔ (ابد) می گردانیم (نحل : ۹۷).

فهرست منابع

- قران کریم
- (۱۳۷۸). نهچ البازغه (مجموعهٔ خطبهها و نامهها و کلمات قصار امام علی بن ابیطالبع)، ترجمهٔ عبدالمحمد آیتی، تهران : دفتر نشر فرهنگ اسلامی.
 جعفری، محمدتقی. (۱۳۷۶). ترجمه و تفسیر نهچ البلاغه، جلد ۲۵. تهران :
- . دفتر نشر فرهنگ اسلامی. • جعفــری، محمّدتقی، (۱۳۶۹). *زیبایی و هنر از دیدگاه اسسلام*، تهران : حوزهٔ هنری سازمان تبلیغات اسلامی.
- طباطبایی، سیّدمحمّدحسین. (۱۳۷۴). *تفسیر المیـزان*، جلد ۱۶، ترجمه
- طباطبایی، سیدمخمدهانگسیدی، (۱۱۲۱)، طستیر *املیتران جند ۱۱۰ درجم* سیدمخمدایق رموسوی همدانی، قم: دفتر انتشارات اسلامی.
- لنگ، جان. (۱۳۸۳). آفرینش نظریهٔ معماری (نقش علوم رفتاری در طراحی محیط)، ترجمهٔ علیرضا عینی فر، تهران: دانشگاه تهران.

- مطهّری، مرتضی. (۱۳۸۱). فلسفهٔ اخلاق، تهران: انتشارات صدرا. • مطهّری، مرتضی. (۱۳۷۵). توحید، قم: انتشارات صدرا.
- نقیزاده، محمّد. (۱۳۸۸). *میانی هنر دینی در فرهنگ اسلامی،* تهران : نشر شهر. • نقیزاده، محمّد. (۱۳۸۷ الف). خاستگاههای ایدهٔ بهشت سازی در زمین، *مجلّهٔ کتاب ماه هنر*، (۱۲۴): ۴۶-۴
- نقیزاده، محمّد. (۱۳۸۷ ب). تاملی در معنای مناسک حجّ، تهران: نشر مشعر.

Representations of beauty in Persian gardens

Mohammad Naghizadeh, Board Member of Faculty of Arts and Architecture, Islamic Azad University, Science and research branch / dr_mnaghizadeh@yahoo.com

Abstract: Garden is one of the things made by human being that has a crucial role in giving identity to the society and the materialization of social beliefs. The philosophy behind the creation of gardens may be to give life to one of manifestations of beauty. Considering that the Persian garden has a close connection to beauty, it may be necessary to realize the principles which contribute to the beauty of the Persian garden. This is what the present research has targeted. The research methodology will be interpreting the available texts regarding the Persian garden as well as studying the remaining gardens in Iran given that the main scope of study has been described as Persian (Iranian) gardens.

The Persian garden is a manifestation of supreme values and concepts. Some have described the Persian garden as "a representation of heaven" (the Qur'anic heaven). The present research is not meant to deal with the representation of heaven in Persian gardens. Rather, it tries to address the roles of certain elements of the Persian garden as manifestations of heavenly symbols or spiritual values. It is general knowledge that all elements of nature create the image of supreme concepts in the minds of individuals, specifically Muslims and Iranians. Nonetheless, even though supreme concepts are associated with natural elements, studies have shown that the gardens in which the elements have been taken away from their natural forms are more efficient in creating the heaven effect. Overall, the main elements of Persian gardens, as investigated by researchers, are creating a sense of moral values and tranquility, establishing an association with history, simplicity, variety of plants, unique geometrical designs, symmetry, balance, accordance, boundary and beauty.

What the present research established was to show that despite what holds true with numerous cases, beauty cannot be merely dependent on what is perceived through the common means of the material world. The Persian gardens - which vary over a wide range from traditional gardens to the landscape areas around castles and even those inside house yards – are no exception to this. Rather, they represent various manifestations of quality beauty which is related to the spiritual world and heavenly beauty which is related to the supreme aspect of life. Both of these stages of beauty that overlap each other have led to the creation of unique cases of Persian

gardens across the history by relying on the genuine Persian culture as well as the monotheist ideologies. In conclusion, it is regrettable to see that all the beauties as visible in Persian gardens are not taken into consideration in the modern architecture of Iran and the country's architecture is still mainly focused on foreign models.

Keywords

Persian garden, Beauty, Nature, Natural elements, Iran, Islam.

Reference list

- Quran
- Jafari, M.T. (1990). Zibai va honar az didgah-e eslam [Beauty and art from the perspective of Islam]. Tehran: Art Department of Islamic Propagation Organization.
- Jafari, M.T. (1997). Tarjomeh va tafseer-e nahjolbalaghe [Translation and interpretation of Nahj al-Balagha].
 Tehran: Daftar-e Nashr-e Farhang-e Islami.
- Lang, J. (2004). Creating architectural theory, the role of the behavioral sciences in environmental design, Tehran: University of Tehran.
- Motahhari, M. (1996). Tawhid [Monotheism], Qom: Sadra.

- Motahhari, M. (2002). Falsafe-ye akhlagh [Philosophy of Ethics]. Tehran: Sadra.
- Naghizadeh, M. (2008a). Khastgahhay-e idey-e Beheshtsazi dar Zamin [The origins of the idea of paradise on Earth]. Journal of Mah-Honar, (124):40-64.
- Naghizadeh, M. (2008b). Taamoli dar manaye manasek-e haj [Reflect on meaning of the rites of the Haji]. Tehran: Mashar Publication.
- Naghizadeh, M. (2009). Mabani-ye honar-e dini dar farhang-e eslami [Principles of religious art in Islamic culture], Tehran: Nashr-e Shahr Publication.
- Nahj al-Balagha. (1999). translated by Abdol-Mohammad Ayati. Tehran: Daftare Nashre Farhange Islamee.
 Tabatabai, M. H. (1995). Tafsir-e Al-Mizan [interpretation of Al-Mizan]. Translated (from Arabic to Persian) by Seyed Mohammad Bagher Hamedani, (16), Qom:

تصویــر۳:امروزکوچــهبــاغهابه کوچـــهبــرج یا کــوچهآپارتمان تبدیل شدهاند. مأخذ: نگارنده. Pic3: Today, alleys in Iran have turned into apartment streets or tower streest. Source: author.

Islamic office Publications.

تصویت ۲: کوچههاغهای ایرانی، جداکننده باغهای ایرانی، نماییشده زیسایی و یکپارچگی شیهر بودند.مأخذ: www.panoramio.com
Pic2: Alleys separating the Persian gardens represent the beauty and integrity of the city. Source: www.panoramio.com

